

Experiențe cu Duhul Sfânt

EXPERIENȚE VECHI

Am pornit pe calea Domnului în anul 1929, la vârsta de 8 ani, împreună cu părinții. Am început stăruința după Duhul Sfânt în anul 1934 și tot atunci am fost botezat în apă, de Rusalii.

Astfel, din 1934 și până în aprilile 1957, m-am rugat cu stăruință după botezul cu Duhul Sfânt și eram tare întristat că nu-L primeam, încât mi-am zis: „Dacă nu sunt botezat cu Duhul Sfânt, nu se cade să mă arăt voios și nici să mai cânt”.

Întro zi lucrând la ceva, m-am trezit fredonând versurile unei cântări, și anume: „Să cânte inima bolnavă/ Și limba sufletului mut”. Aceste cuvinte le repetam mereu, iar un glas dinlăuntru mi-a zis: „oprește-te, nu mai cânta”, dar un alt glas mi-a zis: „cântă mai departe, însă iată cum: Să-mi cânte inima-mi bolnavă/ Și limba sufletului meu mut”. Am început să cânt așa și inima mea bolnavă s-a vindecat, iar întristarea și necazul au dispărut. Limba sufletului meu a fost dezlegată și am început să cânt în alte limbi. S-a întâmplat ce spune apostolul Pavel: „...mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea, voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea” (1 Cor.14.15).

De atunci și până în anul acesta am condus multe rugăciuni, stăruințe după Duhul Sfânt, văzând multe suflete botezate cu Duhul Sfânt și bucurându-mă împreună cu cei botezați.

EXPERIENȚE NOI

In anii 2007-2008, în biserica noastră din Arad, str. Gloriei nr.3-5, s-au organizat seri de rugăciune și stăruință după botezul cu Duhul Sfânt, și Domnul a botezat multe suflete,

dovedit prin vorbirea în alte limbi, care ne-a produs multă bucurie.

Însă în două seri, după orele 22, când cei mai mulți plecaseră, unii tineri m-au rugat să rămân cu ei mai departe la rugăciune și bineînțeles că am rămas. Spre marea mea bucurie, cei care au rămas au fost botezați cu Duhul Sfânt. A fost botezat chiar și un tânăr care în momentul acela era afară, deoarece făcea de pază la biserică. Tot în această perioadă s-au făcut stăruințe după Duhul Sfânt săptămâni la rând, în care timp Domnul Isus a botezat 20 de suflete, apoi s-a continuat stăruința numai o dată pe săptămână, vinerea seara, iar Domnul boteza în continuare suflete.

De remarcat faptul că întotdeauna când se depășește timpul stabilit de rugăciune și cei mai mulți pleacă, cei care mai rămân la rugăciune fără să se gândească la timp sunt binecuvântați în mod deosebit de Domnul Isus.

În aceste seri s-a întâmplat să se facă o singură rugăciune de 3-4 ore, în care timp Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt multe suflete, iar bucuria noastră a fost mare. Voi aminti o singură seară în care Domnul ne-a dăruit o bucurie și mai mare, pe care nu o voi

PETRU ARDEU

Pastor pensionar, Arad

uita toată viața și iată cum a fost:

După orele 22, când au plecat majoritatea fraților și surorilor acasă, am mai rămas în sală 15 persoane. Din 12 tinere care au mai rămas la rugăciune, doar două nu erau botezate cu Duhul Sfânt. Am început să ne rugăm, când în picioare, când pe genunchi, iar aceste tinere se rugau și cântau mai mult în limbi străine. La un moment dat, cele două tinere au fost botezate de Domnul Isus cu Duhul Sfânt. Marea minune a fost că aceste două tinere s-au ridicat în picioare și împreună cu celelalte, care și ele erau în picioare, s-au unit în cântare. Toate cântau în limbi străine aceeași melodie și aceleași cuvinte și, când terminau o cântare, începeau alta tot împreună. Atât ele cât și ceilalți din sală au fost cuprinși de o bucurie negrăită, produsă de Duhul Sfânt. Între timp, am observat o tânără care se ruga singură la o parte, la distanță de grupul nostru de rugăciune. M-am dus la ea să văd cum se roagă și, spre mirarea și bucuria mea, am observat că ea cânta tot așa de frumos în limbi și aceeași melodie ca celelalte tinere.

Dacă „arvuna” – bucuria pe care Domnul Isus ne-a dăruit-o prin botezul cu Duhul Sfânt, bucuria mântuirii – noi, aici pe pământ, o simțim nu mare, ci foarte mare, cum și cât de mare va fi plinătatea bucuriei vom ști atunci când vom primi plata întregă la venirea Sa, cum spune apostolul Pavel: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechile nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit ...*” (1 Cor. 2.9).